

Nostaljik Bir Gezi 1

– EDİP GÜL · 03 Mart 2024

Ahmet Kemal

1957 -

HayatıŞiirleriForumİstatistiklerE-KitapÜye Profiline Git

2072ŞiİR

8TAKİPÇİ

TAKİBİ BIRAK

A Anıları Nostaljik Bir Gezi 1

BeğenAntolojimYorumlarPaylaşTweeitle

Nostaljik Bir Gezi

Yıllar önce gittiğim bu yerlere bir daha gitmek nasip olmuştu. Fındık toplamak için gittiğim bu aileye kız vermiştim. Düğünde karşılaştığım Yaşlı Nine ölmüştü. Bu ninenin evinde kalmış, onun yemeklerini yemiştik.

Ani bir ölüm haberi beni yıllar önce gittiğim 10, 15 gün kaldığım, havasını soluyup ekmeğini yediğim yerlere gitmek zorunda bırakmıştı.

Sularında yüzdüğüm Melen üzerine baraj yapılıyordu. Ama bu matem gününde sıla özlemi yapma

imkanım yoktu. Gözüm hiçbir şey görmüyordu. Ninenin erdemli hayatını öğreniyordum. Bu beni büyülemişti.

Daha sonra yeniden gelecektik. Abimle dünür sözleşmişlerdi. Abim bu yerleri baraj suları altında kalmadan görmek istiyordu. Yıllar önce gittiğim bu yerlerle ilgili anılar zihnimde canlandı.

'Lise sıralarında öğrencydik. Yılsonu tatili fındık toplama teklifi geldi komşumuzdan. Tabi kabul ettik. Üç kardeş ve mahallemizden bir kaç kişiyle Adapazarı dolmuşuna bindik. Yolda tekeri patladı. Bekledik, şoför değiştirdi lastiği. Yola koyulduk.

Adapazarı'na gelmiştik. Oradan Karasu garajına yürüdük. İlçeye kalkan tek otobüsü beklemek zorundaydık. Gecikerek geldi. Hava sıcaktı, ama biz sabrediyorduk. Sonuçta işçiydik, çalışarak para kazanacaktık.

Araba geldi bindik, yola koyulduk. Şose yolda eski otobüs yaylana, yaylana gidiyordu. Yemeden içmeden gidiyorduk. Neden sonra Karasu'ya vardık. Oradan başka bir arabaya aktarıldık.

Bu kez taşlı yollardan Ortaköy'e ilerliyoruz. Bin bir zahmetle her tarafımız haşat olmuş bir şekilde, yoğun argın köye varmıştık.

Akşam yemeğini yediğimiz evde yatmaya koyulacaktık. Ev tahtadan yapılmıştı. Tuvaleti çok garipsemiştim. Atıklar eğri duran bir tahtanın üstünden kayarak aşağıya düşüyordu. Yorgunluktan yattığımız yeri tanıyamamıştık. Sabah erken bizi kaldırdılar.

Çorbamızı içtikten sonra yola koyulduk. Traktöre binerek fındık tarlasına varmıştık. Öğlene dek çalıştık, çok zor gelmişti.

...

Sabah yola çıktık. Büyük Abim de bizimle beraberdi. Yolda bir lokantaya girip karnımızı doyurduk. Abim yemeğini fazla bulmuştu. Ben o fazlalığı yedim; ama keşke yemez olsaydım.

Yola koyulduk ama benim midem rahatsız olmuştu. Her tarafı inceliyorduk ama ben hiç rahat değildim. Bu özlemler bana zehir olmuştu.

Yollar muhteşemdi. Bölünmüş asfalt yol yıllar önceki yola nazaran çağ atladığımızı haykırıyordu. Karasu'ya varmıştık. Oradan Kocaali ve Ortaköy'e ulaştık. Yolda muhabbet kırıla gidiyordu. Ben işkence altındaydım. Bütün yol bana ağır esaret hayatı gibi gelmişti.

Tabiri caizse yediğim bu yemek yüzünden gezi bana tam bir eziyet haline dönüşmüştü. Bizi ilk olarak buralara getiren Fındık üreticisi komşumuz Nizamettin Abi bizi bekliyordu. Damadın Dayısıyla telefonla görüştük. O da köydeydi. O zaman gün boyu tüketemediğimiz yolu birkaç saatte almıştık.

Köye indiğimizde Damadın dayısı Çavuş kahvede çay dağıtıyordu. Masaya oturup çaylarımızı içtik. Biraderle muhabbet ediyorlardı. Yıllar sonra ilk defa karşılaşıyorlardı. Fındık için gittiğimiz o eski ev artık

yerinde yoktu. Onun yerinde betonarme tek katlı ev vardı. Bir başka ev daha yapmıştı ihtiyar onun tam karşısında. Fındıkları yeni toplamışlar, kurutmak için sermişlerdi
Torunları ilgileniyordu. İhtiyarla birader sohbete başladılar. Eskiye anıyorlardı. İhtiyarın hoşuna gitmişti. Eşi ölmüş, yalnız kalmıştı. Çocukları ve torunları vardı ama hiç biri eşinin yerini tutmuyordu. Nizamettin abi bizi bahçede bekliyordu. O da fındığını sermiş kurutuyordu. Çaylar hazır, ama bizimkilerin fazla vakti yoktu. Üç bardak çayı zor içmiştik. Hanımı yaşlanmıştı, annesine çok benziyordu. Kendisi saç sakal beyazlatmıştı. İzin aldık. Bir poşete fındık koyarak yanımıza verdi.

Akşam yaklaşıyordu. Dönmek istiyorduk. Barajı yukardan seyrettik. Her taraf yemyeşildi. Demek bu yeşillikler sular altında kalacaktı, bu güzelim vadiler suyla dolacaktı. Hafızamdan hiç kaybolmayan o güzelim Melen çayı göle dönüşecekti.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 30.9.2014